

Зора. Пъкъ какъ не се намъри бащинъ и майчинъ да ми каже, какво ме чака...

Гуга. А мене ми казваха... казваха ми хората. Ала имаше ли кой да чуе! Като ми бъше влъзъль въ главата... И какво си мислѣхъ!

Зора. Ти какво си мислѣше, Гуга?

Гуга. Какво ли? Че то съ думи не се изказва... Въ други хора да влѣза. Другъ свѣтъ да видя... Мислѣхъ си: какъ щѣ ме развежда въ колесницата си: чужди земи да видя; въ какви сараи ще ме въведе и какъ ще се обичаме, обичаме... а то!

Зора (съ болка). А то хaremкиня да бждешъ и когато му се поискано—друга да си доведе и на робиня да се обѣрнешъ. Виждала ли си всичките му робини?...

Гуга. Че кога ли е време остало! Пъкъ и пушта ли ме сараите му да видя!

Зора. Мене питай! Щѣше да ми припадне... броятъ имъ четъ нѣма! И мене нѣмаше да видишъ, ала кой знае какъ на мене той повели: кога останешъ самичка да идвамъ да ти приказвамъ. Ей днесъ ме споходи и каза: самичка да те не оставямъ до като се отъ войната завърне.

Гуга. (прегръща Зора). Да си ми жива и здрава сестрице. Само дано отъ него рожба да нѣмамъ. Че азъ змеица не искамъ да ставамъ.

Зора. Че до сега никоя рабиня не е имала.

Гуга. Защо ли?

Зора. Казаха ми другитѣ, че той майчинството убивалъ.

Гуга. Тѣй ли! (разтреперано). Та азъ ако избѣгамъ — ще рече вече майка нѣма да бжда!

Зора. Ами тѣй е направилъ съ всички.

Гуга. Че тогазъ кому ще останатъ тѣзи сараи?

Зора. Че той никога нѣма да умре; нито пъкъ ще остана.

Гуга. Я гледай, хубостникътъ! Ами щомъ му откъсна крилата.

Зора. Само че дали ще можешъ! Казватъ, че той чуждитѣ мисли гадаялъ. И пази боже да те разбере...

Гуга (решително). Ще видимъ!

Зора. Ако това можешъ да сторишъ — то ще бжде поменъ и чудо! (прегръща я). Стори го, стори го — не се бой! Ние никога нѣма да те забравимъ... Не се бой! Щомъ толкова те обича, може би, любовъта му умътъ му ще помрачи и нѣма да разбере какво си намислила... тѣй ще да е...

Гуга (се замисля и оборва глава).

Зора. Какво се тѣй дѣлбоко замисли?

Гуга. Мразя го! Отъ сърдце и душа ми е противъ. Пъкъ като си спомня какъ ми се яви на чардака и какъ ми